

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16507/2024
17.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Шебековић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва за осигурање „ТРИГЛАВ ОСИГУРАЊЕ“ Београд, чији је пуномоћник Нера Стевовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 760/23 од 26.03.2024. године, у седници одржаној 17.07.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 760/23 од 26.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 760/23 од 26.03.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 668/23 од 17.10.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха исплати 35.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.12.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца за веће потраживање од износа досуђеног ставом првим изреке до тражених 100.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 71.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 760/23 од 26.03.2024. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог па је преиначена пресуда Основног суда у Новом Пазару П 668/23 од 17.10.2023. године тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха исплати 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.12.2022. године до исплате. Ставом другим изреке обавезан је

тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 101.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијањом пресудом је накнада нематеријалне штете због претрпљеног страха услед саобраћајне незгоде у којој је учествовао власник возила осигураног код туженог. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде одлучено је на основу чињеница утврђених изведеним доказима и њиховом оценом, применом члана 200. Закона о облигационим односима. Наводи ревидента усмерени су на оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа у конкретном случају. У ревизији се не наводи правно питање које је од општег интереса или је у интересу равноправности грађана, а уз ревизију нису приложене пресуде донете у истим чињенично- правним споровима које би, због другачијег пресуђења, оправдавале потребу за уједначавањем судске праксе. Разлози побијања другостепене пресуде не намећу потребу одлучивања ни ради новог тумачења права, а битне повреде одредаба парничног поступка нису разлог због којег посебна ревизија може да се изјави.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде нематеријалне штете тужилац је поднео 31.12.2021. године а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је, приликом одлучивања имао у виду да је побијаном одлуком преиначена, првостепена пресуда у ком случају би ревизија била увек дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић